

## **PROPOSTA AMMFEINA a l'ESTRATÈGIA per una OCUPACIÓ de QUALITAT 2.021 -2.030**

- **Addicionar, en tots aquells reptes de l'eix 3 - *Col·lectius d'atenció prioritària i el sistema d'ocupació de Catalunya* - , "... i **persones amb problemes de salut mental** " a on figuri "persones amb discapacitat",**

### **Substantivació de la proposta:**

Les persones amb problemes de salut mental constitueixen un grup de població amb limitacions contextuais d'accés, manteniment i promoció a l'esmentat mercat laboral.

Dita limitació ha esdevingut condicionada, entre d'altres, pel fet d'haver-se conceptualitzat com un col·lectiu amb necessitats específiques de suport i intervenció a l'àmbit de la salut i sanitari, havent-hi estat tardana la seva identificació com també susceptible de suports, intervencions i ajuts en els àmbits socials, formatius, ocupacionals o laborals.

Per altre banda, cal tenir en compte que, històricament l'àmbit de les persones amb discapacitat ha estat pioner pel que fa a les reivindicacions dels drets assolint, de manera progressiva, no només a Catalunya sinó també a l'Estat Espanyol, el reconeixement per part de les polítiques públiques i de les diverses regulacions normatives. Aquest reconeixement ha regulat i vinculat el dret a rebre els suports adients a la valuació i valoració de la tipologia i grau de discapacitat de la persona i expedint-se un certificat de discapacitat que així ho acrediti.

Actualment aquesta situació es troba sustentada en el propi [Real Decreto Legislativo 1/2013](#) pel qual s'aprova el *Texto Refundido de la Ley General de derechos de las personas con discapacidad y de su inclusión social* el qual, en el seu article 4 respecte del *Titulars dels drets*, indica, entre d'altres, que "*tindran la consideració de persones amb discapacitat aquelles a les quals se'ls hi hagi reconegut un grau de discapacitat igual o superior al 33 per cent*". Així mateix indica que l'esmentat "*reconeixement de discapacitat haurà de ser efectuat pel òrgan competent en els termes desenvolupats reglamentàriament*".

Així mateix, el desenvolupament de la majoria d'iniciatives i estratègies públiques en els àmbits socials, formatius, ocupacionals o laborals en base a un reconeixement acreditable d'una situació de discapacitat va comportar que la incorporació de les persones amb salut mental en aquests àmbits es dissenyés en base a l'esmentada possessió de l'esmentat certificat com a requisit d'accés als suports; d'ahi la valuació de discapacitat a causa de trastorn mental.

Sense entrar en el debat sectorial i científic de si un problema o trastorn de salut mental comporta o no una discapacitat, el requisit d'haver de ser valorat, reconegut i estar en disposició del corresponent certificat acreditatiu, limita els drets d'aquelles persones amb problemes de salut mental que, per multitud de circumstàncies, no consideren necessari, no puguin o, fins i tot, els hi sigui contraproductiu, tenir-lo.

Aquest fet es encarà mes incompreensible entenent que la situació de vulnerabilitat, les necessitats de suports o el risc o situació d'exclusió en el àmbit de la salut mental pot ser acreditada a través d'altres procediments contrastats i amb validesa oficial, com aquelles que poden expedir els serveis o els professionals de l'àmbit de la salut mental com succeeix en altres àmbits de la salut.

A Catalunya ja disposem, des de fa mes de 10 anys, de diverses iniciatives des de les polítiques públiques en les quals l'accés als suports i als ajuts no es limiten de manera exclusiva a estar en possessió d'un certificat de discapacitat ampliant dit accés a aquelles persones amb problemes de salut mental que vulguin i puguin acreditar la situació de necessitat a través d'altres sistemes de reconeixement; en aquest sentit, els Serveis integrals d'orientació, acompanyament i suport a la inserció de les persones amb discapacitat o trastorns de la salut mental (SIOAS) a l'àmbit de l'ocupació o els Serveis Prelaborals a l'àmbit d'Afers Socials, son un bon exemple.

Altres regulacions, com per exemple algunes de les derivades de normatives de caire estatal, com es el cas de la dels Centres Especials de Treball o la dels incentius a la contractació en el mercat laboral ordinari, continuen subjectes al requisit del certificat de discapacitat, fet pel qual caldrà persistir en la modificació respecte que el reconeixement de les necessitats de suports en les persones amb problemes de salut mental no necessària o exclusivament hagi de ser a través de l'esmentat certificat de discapacitat lo qual presumiblement, comportarà estratègies d'incidència en normatives de major rang com poden ser la pròpia Ley de Empleo de manera que, posteriorment, pogués tenir el seu corresponen reflex en l'Estratègia Española de Activación para el Empleo, de caràcter plurianual, i els seus corresponents Planes Anuales de Política de Empleo.

En conclusió, i al nostre entendre, les persones amb problemes de salut mental no han de ser assimilades de manera predeterminada i implícita, com a persones amb discapacitat per tal de rebre els suports necessaris i adients a les seves necessitats. Aquesta assimilació pot comportar una limitació al exercici del dret a rebre els suports adients pel accés, manteniment i promoció en el mercat laboral si els esmentats suports es circumscriuen, de manera única i exclusiva, a estar en possessió d'un certificat de discapacitat. Es per aquest motiu que **proposem que en tots i cadascun dels reptes de l'eix 3 allà a on figurés "persones amb discapacitat", s'afegeixi "... i persones amb problemes de salut mental.**